

յեկեղեցի, ոչ ապարասանեալ ընդվզէր և ոչ ամբարհաւածեալ յուսայր յանձին զաւրու-
թիւն: Այլ հեղաբար և դիւրապէս դիմէր առ
հովիւն քաջ քաջաձագ՝ առ հայրապետն Հա-
յաստանեայց, և հանդիպէր նմա ի դաշտն
Յարաւնոյ, ի քաղաքադեղն Աշտիշառ,¹ և
ողջունեալ՝ առնոյր զաջն և զողջոյնն: Եւ տե-
սեալ ծաղուն՝* ծիծաղէր, և բերկրեալ ցըն-
ծայր սուրբն ի սէր սրբոյն և ծանէր հոգւովն
ի հոգոյն դու զգալուստ նորա: Եւ զըւարձացեալ
ի տես միմեանց՝ հոգային զհոգս եկեղեցւոյ՝
որ էր հանապազ գործ նոցա: Եւ ապա յի-
շեցուցանէր վեհն վեհագունին զպակասու-
թիւն եկեղեցւոյ իւր: Զոր լըւեալ և յոգւոց
հանեալ՝ թէ ո՞վ աայր ինձ տեսանել դրոշմ
տառի ըստ մերում բառիս, զի հաւասար վա-
յելէին ի սեղանո աստուածախաւս մատենից
զնեալքս արեամբ Տեառն, և մանաւանդ ի
մերում հիպատիս:

Արժան է և ոչ զանց առնել զիրագոր-

*. Լուս. «Սահակայ»:

1. Կոր. «Յարուցեալ այնուհետեւ հասանէր առ
սուրբ կարողիկոսն Հայոց մեծաց, որոյ անունն նամակէր
Սահակ...» բայց եւ ոչ մի ակնարկ չկայ կարողիկոսի
գտնուած տեղի մասին, ներքողողը կամ Տարոնը առեղի
բարձրացնելու համար և յիշել այդ մանրամասնութիւնը,
կամ հաւանականօրէն ուրիշ աղբիւր և ունեցել: